

Amerika'nın gizli hükümeti olan Yahudi Lobisinin önemli adamlarından... Pentagon'un sivil kurmaylarından... ABD Savunma Politikası Heyeti Başkanlarından... Ve diplomatik olarak atandığı ülkelerde ihtilal ve iç savaş çıkardığı için adı "Karanlıklar Prensi"ne çıkan Siyonist stratejist Richard Perle ve kendisi gibi "Amerikan Girişim Enstitüsü" elmanı Siyonist Davit From'la birlikte "Şeytana son" diye bir kitap yazdı. Truva yayınları Gökçe Kaçmaz'ın çevirisiyle bu kitabı dilimize kazandırdı.

Kitap dikkatle okunduğunda, şeytan diye İslam'ın kast edildiği hemen anlaşılacaktır. Yani, Siyonist Yahudi güdümlü Batı emperyalizminin Dünya Hâkimiyeti önündeki en büyük engel olarak İslam Dini ve Müslüman ümmeti görülmekte ve ortadan kaldırılmaya ve etkisiz bırakılmaya çalışılmaktadır.

İşte bu kitaptan bazı pasajlar, aşağıya aynen alınmıştır. ABD'nin ve AB'nin gerçek amacını ortaya koyması bakımından bunlar üzerinde önemle durulmalı ve kafa yorulmalıdır.

- "Kesinlikle düşman bilmemiz ve yok etmemiz gereken bir dava vardır.) Bu dava, militan İslam'dır. ABD'nin Dışişleri Bakanlığı'nın "yabancı terör örgütleri" listesinde yer alan otuz altı örgütün on yedisi, faaliyetlerini İslam adına yürütürken, altısında da Müslüman üyelerin sayısı ağır basıyor. Fakat birçok nedenden dolayı, liderlerimiz olan George Bush ve diğer ulusların liderleri bunu söylemekte zorlanıyor. Harry Potter'daki büyücüler gibi düşman adını yüksek sesle söylemekten çekiniyorlar."

- **Aşırı İslam ise; İsrail karşıtı olmaktır!**

"Başkan Clinton'un eski Ortadoğu delegeşi Dennis Ross, bir gazete köşesinde, "İsrail istihbaratının 1999 yılından beri yayınladığı raporla doğruladığına göre; İran; HAMAS, İslami Cihad ve Hizbullah'a, saldırılarını İsrail devleti üzerine yoğunlaştırmaları konusunda sürekli ve etkili bir şekilde baskı yapmakta olduğu konusunda bir uyarı yaptı"; [2] demektedir.

Öyle ise İran'a haddi bildirilmeli ve unutmayaacağı bir ders verilmelidir.

- "Ortadoğu'da, aşırı dinciler ve seküler militanlar, Sünniler ve Şiiler, Komünistler ve Faşistler, tüm bu kategoriler, birbirleriyle harmanlanmıştır. Hepsi, bu kolayca tutuşabilir devasa nefret havuzundan beslenmektedir. Ve hepsinin hedefi aynıdır: ABD.

Bu katliamcı nefretle, üç cephede yüzleşilmeli ve bu nefret bozguna uğratılmalıdır: Anavatanda, savunma sistemimize nüfuz etmeye çalışılan ve insanlarımızın katledildiği alanlarda ve yurtdışında, hükümetlere ve terörist gruplara bize karşı nükleer ve biyolojik cihat konusunda ilham verdikleri yerlerde ve son olarak İslam dünyasında kendini bu düşüncelere kaptırılmış erkeklerin ve kadınların zihinlerinde." [3]

(Yani bütün Müslümanlar düşmandır ve Kitabın kapağındaki son verilmek istenen şeytan; İslam'dır)

- "Ortadoğu İslam terörizmi, kendine hedef olarak ABD'yi seçmiştir; Fakat Müslümanların öfkesinin kökenleri (onlara göre) İslam'ın kendi içinde bulunmaktadır.

Hıristiyanlıktan farklı olarak İslam, cennette olduğu gibi dünyada da inananlarına ödülleri vaat eder. Gerçek imanın taraftarları, savaşa alanında zaferden, ekonomik ve kültürel alanda ise üstünlüklerinden emin olabilirler; "Allah, imana erişip dürüst ve erdemli davranışlarda bulunanlara, tıpkı kendilerinden önce gelip geçen bazı toplumları egemen kıldığı gibi, onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağını...(Onların üzerinde görmekten hoşnut olduğu dini onlar için kökleştireceğine ve çektikleri korkularından, kaygılarından sonra onları mutlaka güvenli bir duruma kavuşturacağını dair söz vermiştir. Çünkü böyleleri, yalnız Bana kulluk eder, Ben'den başkasına tanrısal güçler ve nitelikler yakıştırmazlar. Artık bütün bu açıklamalardan sonra da hakkı inkar yolunu seçenler, günaha gömülüp gitmiş onların ta kendileridir.)" **İki yüz yılı aşkın bir süredir, bu zafer dolu sözlerin yanlış olduğu kanıtlanmıştır. İslam dünyası, Hıristiyan batının çok çok gerisinde kalmıştır. Hatta 1948 yılından beri hor görülen Yahudiler tarafından bile, İslam dünyası sürekli aşağılanmaktadır.**

Bu yenilgiler ve yıkımlar, Müslümanlar da bir yaradan daha fazlasını açmıştır. Söz konusu yenilgiler ve yıkımlar, İslam'ın gerçekliğine meydan okumaktadır. Ve radikal İslam'ın vizyon ve hırslarına, hiçbir devlet: "seküler, Yahudi-Hıristiyan, cinsel eşitliğin olduğu bir süper güç olan ABD"; kadar meydan okumamaktadır."

[4]

(Bu ifadeler hem ABD'nin dinsiz Siyonist ve emperyalist bir amaç taşıdığıнын, hem de artık giderek yalnızlaştığıнын bir itirafıdır.)

- "Hatta Müslümanlarla işbirliği yapan da düşmandır.!"

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Kasım 2006

"Militer, ateist bir ülke olan Kuzey Kore, dünyanın gerisinde kalmış son Marksist-Leninist ülkelerinden birisidir. İran, ise bir İslam teokrasisidir. İşte şimdi, bu birbirine karşı antipatik tavırlar ortaya koyması beklenen iki rejim, birbiriyle nükleer teknoloji ve füze teknolojisi paylaşıyor. En son, Mart, Nisan ve Mayıs 2003'te İran hükümetinin temsilcileri, Kuzey Kore'yi ziyaret ederek nükleer programları için yardım aradılar. Aralık 2002'de, Hint Okyanusu'nda devriye gezen İspanyol savaş gemileri, tahrif edilmiş bir kargo belgesi ile Yemen'e, Kuzey Kore füzeleri taşıyan bir kargo gemisi durdurdu. Dışişleri Bakanlığı'nın anlaşılmaz ısrarıyla, füzeler teslimat için serbest bırakıldı." [5]

- "İslam'i teröre karşı savaşı kazanmak için, yapmamız gereken şeyler şunlardır: Bununla birlikte, bunları yapmak hiç de kolay olmayacaktır:

1-Teröristlerin (İslam ülkelerinin) kitle imha silahları elde etmesinin önünü tıkamalıyız.

2-Onlara para ve iltica hakkı vermeyip kaldırmalıyız.

3-Terörizme bulaşmış kişileri, bizim ya da başka ülkelerin insanlarını öldürmeden önce avlamalıyız.

4-Amerika karşıtı terör suçuna bulaşmış rejimleri yıkmalıyız.

5-Terörü, Amerika ya da başka bir devlete karşı silah olarak kullanılan tüm rejimleri caydırmalıyız."

6-Ve son olarak, terörizmi gerekçelendiren ve sürdürülebilir kılan aşırılık yanlısı İslami ideolojiyi gözden düşürmeli ve bozguna uğratmalıyız.

Birinci, en başta gelen ve en hızlı şekilde gerçekleştirmemiz gereken şey, İran'ın ve Kuzey Kore'nin, birbirine bağlı nükleer programlarını dağıtmaktır. Dünyanın ilk İslam Cumhuriyeti ve dünyanın son Stalinci Otokrasisi, arada sırada Pakistan'dan da yardım alarak, yıllardır nükleer bomba yapma konusunda işbirliği içindedirler. Kuzey Kore, zaten birkaç nükleer bombası

olduğunu ileri sürmektedir ve İran da nükleer bomba yapmaya çok yaklaşmıştır." [6]

- "İran; Irak'ın önde gelen Amerikan yanlısı Şii din adamlarından Abdu'l-Mecid el-Khoei'nin katledilmesinde de kesine yakın bir şekilde yönlendirici olmuştur. Bu zat, on iki yıl sonra, sürgünden Necef'teki evine döndükten sonra öldürülmüştür. İran, İsrail'e karşı Filistin terörünü kışkırtmaktadır. Olası bir İsrail-Filistin barışının altını oymak için eline geçen her fırsatta terörü kullanmaktadır. Aynı zamanda İran, batı yarı küresinde, tarih boyunca meydana gelen en kötü Yahudi karşıtı zulümden de mesuldür. 1992 yılında Buenos Aires'te, yirmi dokuz kişinin ölmesine yol açan İsrail Büyükelçiliğinin bombalanmasını takip, 1994'te seksen altı kişinin ölümüne ve iki yüz kadarının da yaralanmasına yol açan Buenos Aires'teki Yahudi Cemaati Merkezi'nin (Jewish Community Center) bombalanmasının da sorumlusu İran'dır. Bekli de bunların en korkuncu, İranlı mollaların pervasızca İsrail'i daha büyük bir bölgesel çatışmaya yol açacak şekilde kışkırtmalarıdır. 2001 yılının Aralık ayında verdiği bir vaazda, İran'ın ikinci en güçlü şahsiyeti Ekber Haşimi Rafsancani, İsrail'in "insanlık tarihindeki en mide bulandırıcı hadise" olduğunu açıklamıştır. Öyle ki, İslam dünyası nükleer savaş başlıklarıyla "onun ortasına kusacaktır." Rafsancani, İslam Cumhuriyeti'nin çok yakında nükleer silahlara sahip olacağı sözünü vermiştir: "İsrail misillemesi sadece İslam dünyasında kısmi bir zarar getirecekken, tek bir atom bombasının İsrail'i tamamen yok edecek gücü bulunmaktadır. İşte o gün, batının stratejisi çıkmaz sokağa girecektir." [7]

Hesabındaki İran susturulmalıdır.

- Suriye:

"Eğer, tüm sorunlarımız Suriye kadar kolay olsaydı teröre karşı başlattığımız savaş önceden biterdi. İşte size, ABD ve müttefik güçleri tarafından sarılmış bir rejim; öyle ki, o rejim, Irak'tan ithal ettiği yakıtı bağlı olup ekonomisi bir savaş alanı gibi acınacak derecede darmadağındır. Gerçekten de, Suriye hakkında sorulması gereken tek bir soru vardır: Elimizde olduğu halde, neden ona bunca zaman katlandık?

Suriye'ye karşı işlediğimiz politika, sert ve uzlaşmaz olmalıdır. Biz İran'dan Suriye'ye hava ve deniz yoluyla ulaştırılan silah hareketini yasaklamalıyız. Irak'tan Suriye'ye petrol akışını kesmeliyiz. Irak'tan Suriye'ye akan şüpheli teröristlere karşı, sıcak takip hakkımızı kullanmalıyız. Diğer yandan da Suriye'ye, batı yanlısı politikalar izlemesine karşılık cömert bir ekonomik yardım önermeliyiz:

1- Suriye'ye, teröre verdiği tüm desteği kesmeli, kendi kara sınırları içindeki tüm terör kamplarını kapatmalı, Hizbullah'a koruma ve destek sağlamayı durdurmalı ve 1983 bahriyeli barakalarının bombalanmasının sorumluları da içinde olmak üzere, kendi kara sınırlarında ve Lübnan'da faaliyet gösteren ve Amerikalılara karşı işlenen suçlara karışmış tüm teröristleri

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Kasım 2006

teslim etmelidir.

2- Sınırlarını Irak'lı sünni direnişçi gerillalara kapatmalı ve Suriye'ye itlice etmiş tüm Baas Partisi liderlerini bize vermelidir.

3- Bizler sadece intihar bombacılığı kültürünü besleyen Suriye'nin, İsrail'e karşı yürüttüğü kışkırtma kampanyasını kesmesi beklentisi içindeyiz.

4- Suriye, ordusunu Lübnan'dan çekmeli ve bu ülkenin bağımsızlığını ve egemenlik haklarını tanımalıdır. Eğer, Lübnan'lıların kendi kara sınırları içinde kendilerine devriyelik ve polislik yapacak bir güce ihtiyaçları varsa, biz, onların söz konusu ihtiyaçlarını karşılanması için, daha az baskıcı bir kaynak ayarlayabiliriz.

5- Son olarak Suriye, kendi kapalı ekonomisinde ve otoriter politika sisteminde açılma gerçekleştirmelidir. Otuz yılı aşkın bir süredir, Esad ailesi, Suriye'yi, terör destekçilerinin özel toplanma teşkilatı gibi yönetti ve onlar, Richard Nixon'dan bu yana, her ABD başkanından ilgi ve dalkavukluk görerek ödüllendirildi" [8] **Kısaca Suriye ya bizim eyaletimiz olmalı veya ortadan kaldırılmalıdır...**

- Suudi Arabistan:

"Suudi Arabistan yöneticileri, teröre karşı savaşta, ABD'nin sadık dostları olduklarını iddia etmektedirler. Oysa onların davranışları aksini işaret ediyor.

2001 yılını Ocak ayında, 11 Eylül saldırılarında yer alacak olan iki hava korsanı, San Diego'ya uçarak saldırısı için hazırlıklara başladı. Hava alanında, bir Suudi sivil havacılık yetkilisi, Ömer el-Bayoumi adında Suudi bir adam tarafından karşılandılar ve bu adam, San Diego bölgesindeki Suudi vatandaşlarının yapıp ettikleri ile yakından ilgilenmeye olan merakıyla

bilinmekteydi." [9] **Öyle ise Suudi Arabistan da hizaya sokulmalıdır.**

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Kasım 2006

çok saldırgan görünmesin diye de, Clinton'ın bir sözcüsü, saldırının Irak kayıplarının en az olacağı bir zamanda yapıldığını açıkladı

1995 ve 1996 yıllarında, Clinton yönetimi, Irak direnişinden gelen darbenin tehlikeye atıldığına dair uyarılara kulak asmaksızın Saddam karşıtı bir darbeye destek verdi. Temmuz 1996'da, Saddam'ın ajanları iki yüzden fazla yüksek rütbeli subayı tutukladı ve bunların seksen tanesi idam edildi." [13]

a- "Clinton yönetimi, karakteristik olarak hemen bocaladı. Bir yandan yönetimin bu baskılara direnecek kadar güçlü bir karakteri yoktu; diğer yandan, yönetimi paramparça olmuş iddiasından geri kalan şekliyle, yaptırımlar Saddam'ı " Zaptetmişti." ("Kapana kısıldı" söylemi Dışişleri Bakanı Madeleine Albright ve Ulusal Güvenlik Danışmanı Sandy Berger'in en çok onayladığı tabirdi.) Öyleki, Clinton'cular, yine karakteristik olarak, bir yandan kendilerine ve diğerlerine dimdik ayakta durduklarının izlenimini verirken, diğer taraftan da, teslim olmalarına imkân tanıyan bir mesaj biçiminin bir arayışına girdiler.

Clinton yönetimi, bu yeni politikasını yürürlüğe sokmadan 2000 seçimleri araya girdi. Yeni gelen Bush yönetimi-Dışişleri Bakanı Colin Powel'ında çok çabuk uyum sağladığı şimdilerde yeniden isimlendirilerek "akıllı yaptırımlar" denilen söz konusu Clinton planını miras aldı. Fakat Irak'ın en büyük ticari ortağı Fransa ve Irak'ın en büyük alacaklısı Rusya, BM Güvenlik Konseyi'ndeki güçlerini kullanarak "akıllı yaptırımlar" bozguna uğrattı." [14] **Bu nedenle Clinton gibi kısmen de olsa Amerika'nın milli çıkarlarını ve dünyadaki insan haklarını gözeten başkanlar, siyonistlerin başını ağrıtmaktadır!..**

- Rusya

"Teröre karşı verilen her savaşın başında, Rusya ikili oynamıştır. Afganistan'da, Başkan Vladimir Putin, yardım sever olmayı tercih etmiştir. Rusya BM'de ABD'yi desteklemiş ve Amerikan askerlerinin eski Sovyet Cumhuriyetlerinden Özbekistan'a konuşlandırılması konusunda uzlaşmıştır. Bununla birlikte, aynı zamanda Ruslar, İran'a nükleer malzeme satmış ve Fransızlarla birlikte Irak'ı koruma altına almıştır.

Bazıları, bu ikiyüzlü politikayı belirsizlik olarak tanımlayabilir. Bizce her şey oldukça açıktır. Başkan Putin, ABD'nin tutarlı bir dostu olmayı seçebilirdi. Fakat öyle yapmadı. Bunun yerine,

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Kasım 2006

onun dostluğunun emre amade olduğunu, fakat bununda bir fiyatı olduğunu belirten bir mesaj iletti ve söz konusu dostluk başka birine de satılabilir bir dostluktur.

İran hükümeti Rus silah sanayine milyarlarca dolar tutarında siparişler vermiştir. Bununla birlikte bu, paradan çok bir hissedir. İran projeleri, Rus silah sanayini ayakta tutmaktadır. Öyle ki, söz konusu sanayi Rus askeri harcamaları 1990'larda çöktüğünde, yok oluşla karşı karşıya gelmişti. Fakat Putin, Rusya için kafasında tasavvur ettiği

Daha büyük bir gelecek için onu beslemeye kararlı görünmektedir.

1990 yılından bu yana, ABD, Rusya'yı Batılı dünyaya entegre etmek için elinden geleni ardına koymamıştır. Para, teknik yardım, ticaret ve finansal anlaşmalar. Rusya'nın ihtiyacı var gibi görünen her şeyi büyük bir istekle onlara sunduk. Hatta Rusya'nın duyarlılıklarını rencide etmemek için onların Çeçenistan'a karşı yürüttüğü savaş karşısında eleştiri yapmayarak, kendi vicdan azabımızı bastırdık. 1991 yılından bu yana, Çeçenistan'da, 150 bini aşkın insan vahşice öldürüldü ve 200 bin Çeçen mülteci konumuna düştü. İkinci Çeçen Savaşı'nı, 1999 yılının Eylül ayında, iki Rus kentinde dört apartmana düzenlenen bombalı saldırıda 300 kişinin ölmesi kışkırtmıştı. Bu hikâyeye, o zaman bile yeteri kadar ikna edici değildi ve bir Rus Gizli Servis ekibi bundan kısa bir süre sonra, Ryazan'daki bir apartmanın bodrum katına büyük bir bomba yerleştirirken yakalanınca hikâyeye inandırıcılığına daha yitirmişti. Bu konuda anlatılan hikâyeye ise şuydu: Onlar "güvenlik ölçütlerini"; deniyorlar.

ABD'nin Rusya ile olabilecek en sıcak ilişkileri yakalaması gerekmektedir. Fakat Rusya, 1945 yılının Almanya'sı değildir. İstenildiğinde yeniden bozguna uğratılabilecek yenik düşmandır. O, daha çok 1918 yılının Almanya'sına benzemektedir; demokratik bir anayasa benimsemiş, yenik bir düşman. Öyle ki eski rejimin en sinsi kahramanları, hala hesaba katılması gereken bir güce sahipler. Rus ordusu, Sovyetlerin ordusu olup, sadece biraz daha küçülmüştür. FSB yeni bir isim altında faaliyet göstermekte olan KGB'dir. Ve Vladimir Putin... hala kim olduğunu onun tam olarak bilmiyoruz." **Anlaşıyor ki, Putin Rusya'sı siyonizmin güdümünden çıkıyor ver artık Rusya'ya güvenilmiyor!.. Bu elbette önemli bir olaydır.**

- **Birleşmiş Milletler:**

"Böyle bir incelemeyi, BM'ye ayrılmış bir bölümle bitirmek tuhaf olabilir. Amerikalılar olarak biz, BM'nin kendi başına bir güç olmadığı, fakat güçlü olan ülkelerin kendilerini ifade

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Kasım 2006

ettiği, uluslar arası bir forum olduğunu görmekteyiz.

Fakat birçok dostumuza göre, BM'nin kendi has bir gerçekliği vardır. Onlara göre BM, bazıları demokratik, çoğu değil; bazıları önemli çoğu önemli olmayan bir hükümetler konvansiyonundan daha fazlasını ifade etmektedir. İngiltere, Avustralya, Hollanda, Singapur, Meksika ve Güney Afrika'daki birçok idealist insan için BM, kesinlikle oynadığı rolle tanınmalıdır: Dünya Parlamentosu." [15]

"Irak'a saldırmak için kesinlikle BM kararına da ihtiyacımız yoktur. Güvenlik konseyi, 1990 yılından bu yana, Irak'ın silahsızlandırılması için bir düzine önerge çıkarmıştı. Neden yeni çıkarılacak bir önerge sihirli sayıyı temin etmesin ki? Hiç kimse, 1998 yılında, Başkan Clinton Irak'a bir hava savaşı başlattığında, ona BM'ye daha fazla yetki alması için dönmesini önermemişti. Zaten şu ana kadar ne zaman ABD kendini korumak için Güvenlik Konseyi'nden bir talepte bulunmuştu ki? Dış politika yorumcularından Charles Krauthammer, eğer savaş bir zorunluluksa, Şili'nin ya da Kamerun'un bunu onaylaması onu neden zorunlu olmaktan çıkarsın diye soruyordu. Ve eğer savaş gereksizse, onların onayı nasıl onu gerekli bir hale getirebilir ki?" (Sayfa:273)

a- "Yine de biz,1990'lar boyunca "Yeni Dünya Düzeninin" yerine oturduğunu sandık. Normal olmayan Körfez Savaşı'nın, gelecekteki tüm çatışmalar için bir ölçü olduğu fikri, ABD'yi ve bir çok batılı ülkesini etkisi altına aldı. Bundan sonra gelen on yıl içinde, ne zaman bir kriz olsa -Haiti'de, Ruganda'da, Bosna'da, Kosova'da- Clinton yönetimi, BM'ye hayır duası kazandıracak büyük koalisyonlar oluşturma arayışına girdi. Bir çoklarının zihninde, Kofi Annan'ın Sekreteryası, ABD' nin bir savaşı ne zaman başlatacağına, oysa bu Siyonist Yahudiler göre, BM, sadece ABD'nin saldırılarına kılıf hazırlayan bir teşaron teşkilattır!... Ya da bir savaş başlatıp başlatamayacağına karar veren bir merci haline geldi." [16]

- Yeni Nato:

"Asya politikamız açıkça ve yeniden oluşturulmalıdır.

-Japonya ile savunma ortaklığı, Avustralya ve diğer istekli Asya demokrasileriyle, Nato ittifakı kadar içten ve kalıcı bir ilişki gerekiyor. Japonlar zaten kanunlarını değiştirerek ABD'yle daha yakın bir savunma işbirliği kurmaya çalışıyorlar. Fakat onlar hala 2. Dünya Savaşı sonrasında kalan askeri kuvvetler tesis edilmesi ve harekâtlar yapılması konusundaki yasal engeller

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Kasım 2006

nedeniyle ağır bir yük altında tutuluyor... Halbuki Çin demokratik komşularından her hangi birine yönelik bir kabadayılık teşebbüsüne, tüm komşuları tarafından, eğerler, amalar ya da istisnalar olmaksızın-direnileceğini bilmelidir, ama bilmiyor!..

“Tayvan için daha güvenilir bir askeri teminat, verilmelidir. Başkan Bush'un sözleri muğlak olmayan eylemlerle desteklenmelidir: askeri anlaşmalar, Amerikan gemileri tarafından yapılacak ziyaretler ve Çin askeri hareketlerini caydıracak ileri teknolojilerin satışı ki, bunlara denizaltılar ve füze savar teknolojileri de dahildir. Çinliler havlayacak ve uluyacaktır. Bırakın ulusunlar. Savunmaya yönelik silahlar sadece zorbalar için sorun oluşturur.”

-Balistik füzelere karşı bölgesel bir savunma sistemi, muhtemelen deniz platformları üzerine kurulacaktır. Bu şekilde Kuzey Kore'yi nükleer açıdan silahsızlandırmak uzun bir zaman alacaktır.” [\[17\]](#) **Yani siyonistler demek istiyor ki, Rusya, Çin ve Pakistan'a karşı Japonya'yı ve Tayvan'ı yanımıza almalı ve yeni bir askeri ittifak kurulmalıdır.**

- **Türkiye:**

“Sadece Mısır, İran, Fas ve Türkiye coğrafi ve tarihi açıdan mantıklı olabilecek hudutlar iddia edebilirler. Fakat bu görece istikrarlı görülen dört ülke bile, tarihe karışmış imparatorluklardan yontulmuşlardır ve bazen kendi suni sınırları içinde sıkışıp kalmış, varlıkları tanınmayan ırki ve dilsel azınlıklara karşı aşırı güç uygulamaktadırlar. (Türkiye'nin Kürtlere ve Alevilere ve diğer azınlık dinlere karşı uyguladığı zorbalık kırılmalıdır.) Suudi Arabistan'da olduğu üzere, Kral Ranch gibi bir şanlı ailenin adına yapılan devasa bir emlak üzerinde, büyük ve petrol olduğu için, hak iddia etmesinden başka ne vardır? Yine de ABD, istikrar, Anti-Komünizm ve güvenli petrol kaynakları için bu sınırları tüm tehditkarlara karşı korumaya hazırdır.” [\[18\]](#)

ani Mısır, İran, Fas ve Türkiye'ye ABD'ye sadık kaldıkları sürece iyi davranılmalıdır!...

- **Sadece İngiltere Kalmış!**

“Avrupa birliği ile olan ilişkilerimizdeki siyasi ve ekonomik unsurları, Avrupalılar, Fransa'nın dar görüşlü ve kendi çıkarını düşünen politikalarını kabul etmesi durumunda bedelini ödeyecekleri bir şekilde idare edebiliriz. Buna Avrupa'nın aşırı korumalı tarım politikası bir misal olabilir. Bu durumda, genetik olarak değiştirilen gıdaya, Fransa'nın az bulunur savunma

Yazar Abdullah AKGÜL
29 Kasım 2006

kaynaklarını boş yere saçıp savurarak, tek meziyeti Fransa'da yapılmış olmak olan, pahalı ve etkisiz silahlar yapma politikasına muhalefet edebiliriz.

Avrupa hükümetleri Paris ve Washington arasından bir seçim yapmaya zorlayabiliriz. Doğal olara onlar, böyle bir seçimle karşılaşmak istemeyeceklerdir. İyi de, burada bir huzursuzluk çıkarmanın bizim çıkarlarımıza faydası nedir? Birçok Avrupa hükümeti, okyanus ötesi ilişkilerine, Fransa'nın Avrupa Savunma Birliği gibi kuruntularından daha çok önem vermektedir. Fransa diğer Avrupa hükümetlerine, her ikisinde de (Avrupa Savunma Birliği ve NATO) olabilecekleri teminatı vererek sinsice yaklaşacaktır. İşte biz onlara durumun böyle olmadığını kesinlikle anlatmak durumundayız.

"Biz, Avrupa Birliği'nin ve NATO'nun genişlemesini savunmak zorundayız. Avrupa birliği genişledikçe, Fransa'nın diğer devletlerin patronu olma hırsına itaat edeceklerin sayısı azalacaktır.

Fransa ile anlaşmak önemlidir; Fakat Avrupa'da stratejik pozisyonumuzu artırmanın dördüncü ve tüm hepsinden daha önemli yolu şudur: Elimizden gelen tüm gayreti, İngiliz müttefikimizin stratejik bağımsızlığını Avrupa'dan koruması için sarf etmeliyiz." [19] Yani Siyonist ABD'nin kontrolü dışında, ne tarım ve teknolojide, ne de harp sanayinde Avrupa'nın özellikle Fransa ve Almanya'nın, bağımsız ve başarılı olmasına asla izin verilmemelidir.

- "1995 yılında, Fransa'nın çiçeği burnundaki Cumhurbaşkanı Jacques Chirac, Fransa'yı yeniden 1967 yılında ayrıldığı NATO Birleşik Askeri Komutası'na sokacağını konusunda söz verdi. Bu söz, asla tutulmadı. Bu gün Fransa, her ne kadar ittifakın var oluş gayelerine katkıda bulunmasa da, NATO'nun tam bir üyesi olduğunu ileri sürmektedir. NATO'nun tüm önemli işlerinin, Fransa'nın yer almadığı, NATO Askeri Konseyi tarafından idare edildiği konusunda ısrarlı olmalıyız." [20]

- "Biz teröristlerin ilk hedefiyiz. İşte bu nedenle, bu savaş, önce ve en başta bizim savaşımızdır. Biz medeni dünyanın lehine savaşıyoruz. Medeni dünyanın desteğinden asla umut kesmemeliyiz. Fakat eğer bu destek yoksa ki böyle olması mümkündür, Dawid Low'un 1940'taki meşhur çizgi romanındaki centilmen İngiliz askeri gibi şöyle demeliyiz. "Çok iyi, yalnızım." [21]

Yalnız olan ABD ve Siyonizimdir. Yahudi sonunu sezmiş görünüyor!

[1] Şeytana son / Truva Yay / Sayfa:47-48

[2] Sayfa:49

[3] Sayfa:64-65

[4] Sayfa 54-55

[5] Sayfa:51

[6] Sayfa:103-104

[7] Sayfa:112

[8] Sayfa:121-122

[9] Sayfa:135

[10] Sayfa:153

[11] Sayfa:187

[\[12\]](#) Sayfa:232

[\[13\]](#) Sayfa:25

[\[14\]](#) Sayfa:29

[\[15\]](#) Sayfa:272

[\[16\]](#) Sayfa:243

[\[17\]](#) Sayfa:263

[\[18\]](#) Sayfa:56

[\[19\]](#) Sayfa:256-257

[\[20\]](#) Sayfa:254

[\[21\]](#) Sayfa:279